

Dobra zemlja

Pomlad je zavladała tudi na bežigrajskih poljih. Bilo je nekega popoldneva ob koncu marca, ko je sonce še sramežljivo kukalo skozi meglice in narahlo grelo zemljo, lahen vetrček se je poi-graval z lansko travo, šepetal v krošnjah golih dreves in se mešal s ptičjim petjem. Zemlja se je kadila, njena sapa se je stapljala z dimom požga-nega vejevja na krčevinah.

Nekako zaspano in mirno je bilo vse skupaj, vendar pa je bila v zraku napetost, pričakova-nje...

Tudi Bežigrajčani so se prebudili s pomladni-mi sapicami, razkropili so se vsak za svojim de-lom: kmetje so vozili gnoj in se dobrikali zemlji, branali in sejali; vrtničkarji so obračali zemljo in pripravljali grede za povrtnino in rože; tisti brez zemlje so nabirali regrat.

Človek je od nekdaj povezan z zemljo, odvisen je od nje, vendar pa uživa plodove svojega dela na tej zemlji. Tudi mnogi Bežigrajčani nosijo neke v srcu kakšen košček zemlje.

Tekst in fotografije:
IVAN SUČUR



Slavko Jeromen si je pri popraviljanju strehe zlomil nogo. Na pomoč so mu priskočili sosedi. Vpregli so 16-letno kobilu Luca in pobranili njlvo, kjo bodo zasejali deteljo. Ni šlo gladko, kajti debela Luca, ki je čez zimo lenarila v hlevu, ni bila razpoložena za delo. JOŽE ČRNIVEC je moral zavpiti njegov pomočnik potegniti za uzdo, da se je žival le premaknila.



V akcijo »Za čisto in zeleno Ljubljano« se je hitro vključila tudi LUCIJA ERJAVEC (68), upokojenka iz Male vasi 1. Pobirala je suho travo in kamenje okrog hiše. Tam bo posadila cvetje. »Da bo lepše«, je rekla.



FRANCA VOVKA (76), upokojena-grafika, smo srečali na Tesov-nikovl ulici. Obogatil je prodnato zemljo ob Savi in postavil barako. Obrezoval je hruško, žena Marija (60), pa je krmila kokoši, zajce in verjeli ali ne – edino bežigrajsko kozo Šeko.



Za Bežigradom je na tisoče vrtov in vrtničarjev. IZIDOR ŠEBENIK (55), je vneto »štihal« v svojem paradižu ob skladišču Name v Ulici Mašera Spasiča. Zraven si je brundel: »Vrtničarji, lopate v roke, prišel je vaš čas. Spomlad smo ljudje zaljubljeni. Grede so naša ljubezen. Zemlja preprosto diši. Razrabljajte jo...«



Na večjem vrtu ob Titovi cesti je JOŽE ŠTERK (50) z grabljami rah-ljal zemljo v gredah. »Pripravljam jih za rani krompir, kifeljčar«, je povedal Jože.



Ni treba posebej poudariti kaj in koliko pomeni zelena solata pri prehrani ljudi, še posebej spomladi. Regrat je poln vitaminov in Bežigrajčani so se razkropili po livadah, iskaje »zeleno poslastico. Med njimi sta bili tudi TANJA GRINTAL (38) in njena hči MOJCA.



VINKO BUČAR (47) in sin PETEL zemljo sta nato odpeljala na njivo.

KJE SO TISTI, KI NAJBOLJ SVINJAJO

Na pomlad iz drhteče zemljice žal ne poženejo samo zvončki in trobentice – še posebno tam ne, kjer je veliko blokov na kupu. Dokler je bilo še kaj snega, vsa nakopičena svinjarija še ni tako zelo bodla v oči, sedaj pa v vsej »krasoti« kvari pomladanske čare prebujajoče travice, ki poganja po zelenicah. Pa ni tako samo na Glinškovi ploščadi, pač pa v vseh soseskah, kjer je ljudem vseeno, v kakšnem okolju živijo. Za nameček so celo tako dvolični, da doma kar naprej letajo s cunjjo po stanovanju, drgnejo, da se vse sveti, čez okno pa mečejo odpadke, pa čeprav so smetnjaki pred vsako hišo. Upamo sicer, da bodo v čistilnih akcijah vse zelenice širom Bežigrada očistili. Toda bi bilo mar treba čistiti, če bi vsi bolj pazili na red in snago. In ali ni žal tako, da ravno tistih, ki najbolj svinjajo, nikoli ni na očiščevalnih akcijah?

Foto: NEVA ŽELEZNIK

